

Moldova

Adina Speranta

O palmă de lut cuprinde-nserarea,
se mișcă sub frunze un greier bolnav,
de muguri pătată pe-alocuri e zarea,
legenda se-ntinde pe plaiul moldav.

Un zimbru apare, copita lui scurmă
pământul cel rodnic și rupe din el,
urmează arcașii sălbatica urmă
țintind cu putere săgeata de fier.

Se-ntoarnă din matcă și râul cel negru
când moartea se-nfige cu dinții de ger,
e carnea în flăcări, un urlet funebru
trezește pădurea și luna din cer.

În ape se-aruncă, vârtejul așteaptă
să prindă în gheare un zimbru temut,
e Dragoș aproape și Molda mai latră
a strigăt, chemare... și-apoi a tăcut.

Un greier cortina o scutură verde,
e floare pe munte și muntele-i scut,
pădurea vuieste, în zare se pierde,
și Vodă privește Moldova tăcut!

Adina V.

10.09.2018